

Trápení bez úmyslu?

Děti se správnému zacházení se zvířaty musí naučit. Potřebné znalosti by jim měli zprostředkovat rodiče. Jinak hrozí nebezpečí, že děti budou zvířata trápit, byť třeba s těmi nejlepšími úmysly.

Budou je vnímat jako hračku a ne jako samostatného živého tvora s vlastními potřebami. Zvíře bývá často polidšťováno, děti se s ním mazlí a balí ho do přinek, a dítě si ani nevšimne, že jeho chování zvířeti ani za mák nevyhovuje. Takové chování je bohužel rozšířeno i u některých dospělých. Zvíře neberou jako svébytného živočicha s požadavky vyplývajícími z podstaty jeho druhu, ale jako „zvířátko na mazlení“, podle nálady ho zvedají a zase pokládají. V dětském věku lze rozlišit následující věkové stupně:

1. Až do věku tří let děti jednají neúmyslně: Děti v tomto věku jsou naprosto nerozvážné. Většinou zkoumají věci, aniž by dokázaly pochopit jejich příčiny a důsledky. To znamená, že dítě v tomto věku nerozumí ani obranným a útěkovým reakcím u zvířat. Tady je nezbytné nutně, aby zasáhli rodiče. Je trestuhodně nedbalé ponechávat děti v tomto

věku se zvířaty samotné, bez dozoru.

2. Od tří do šesti let jednají děti zcela vědomě: V tomto časovém období začíná dítě pomalu chápat souvislost mezi příčinami a následky. Není však rozumné - testuje svoji moc, své hranice a schopnosti. I ve styku se zvířaty. Sice ví, že se psi nemají štípat do uší a kočky

že se nemají tahat za ocas - ale přesto stále znovu zkouší, kam až může zajít. Rodiče dětí ve školkovém věku by o tom mohli vyprávět celé hodiny: jak vysloví zákaz, rozumně ho zdůvodní - a jak často ho jejich děti stejně překročí. Do tohoto věkového období spadá také „období vzdoru“.

3. Od sedmi let jednají děti vědomě: Dítě ve stáří sedmi let jedná vědomě a úmyslně. Přesně ví, co činí, když zvíře trápí. Plně si uvědomuje svou moc. Psychologové zabývající se výchovou, radí brát takové signály na vědomí. Jsou to poplašné signály, něco tady není v pořádku. Většinou děti opakují na zvířatech to, co samy někdy zažily, ať už se jedná o ublížení, výprask, pohrdání nebo týrání, ale nikoli vědomě, často jsou vzpomínky potlačeny a děti si je ve styku se zvířaty znovu prožívají. Je vhodné zahájit terapii, aby se zabránilo dalším problémům. ■

Rady rodičům

- 1. Vědomosti chrání. Osvojte si vědomosti o svém domácím zvířeti a zprostředkujte je svým dětem.**
- 2. Respektujte druhově specifické potřeby svého zvířete. Psi potřebují mít možnost stáhnout se a také možnost prožít své pudy sociálně přijatelným způsobem.**
- 3. Zodpovědní jste vy. Nikdy nenechávejte psa a dítě o samotě.**